

RAPORT
ANUAL

RO

2012

RAPORT ANUAL 2012
WWF-ROMÂNIA

Text: echipa WWF-România
Grafică/prepress: Alex Spineanu
Tipar: S.C. Paragon România S.R.L.

Ilustrație copertă: © Alexandru Vasile

Publicat în septembrie 2013 de WWF-România. Reproducerea totală sau parțială a textului se poate face cu menționarea dreptului de autor deținut de WWF-România.

© Text 2013 WWF-România
Toate drepturile rezervate.

WWF-România
Str. Ioan Caragea Vodă nr. 26 A, 010537, sector 1, București
Tel. 021 317 49 96, fax 021 317 49 97

office@wwfdp.ro, www.wwf.ro

RO84 BACX 0000 0000 3265 7250 (RON)
RO 37 0000 0000 3265 7329 (EUR)
UniCredit Țiriac Bank, Sucursala Unirii

CUVÂNTUL ÎNAINTE AL DIRECTORULUI

© CARIERE

Magor Csibi
Director WWF-România

Dragi prieteni,

Anul 2012 ne-a arătat că e nevoie să ne bazăm gândirea și activitatea pe un optimism rezervat.

Am reușit să dovedim că WWF este o organizație globală cu puternic impact local, pe de o parte arătând Europei că România mai are încă zone întinse cu natură bogată și biodiversitate dispărută sau nemaiîntâlnită în țările dezvoltate și, pe de altă parte, implicând oameni, instituții, presă și factori de decizie de la nivel național și european în rezolvarea problemelor locale.

Legislația care asigură protejarea pădurilor virgine a fost adoptată în luna septembrie, fiind răsplată și motiv de speranță pentru zecile de mii de români care ne-au stat alături în campania Salvați pădurile virgine.

Tot comunitatea noastră a oprit o lege care ar fi distrus pădurile din România, încălcând principiile de bază ale silviculturii. Legea pentru modificarea Codului Silvic a fost retrimisă de câteva ori în Comisia de specialitate din Parlamentul României pentru că am fost câteva mii de oameni care am semnalat greșelile.

În 2012, România a fost în centrul atenției tuturor celor preocupați de conservarea naturii din lumea întreagă, cu ocazia Conferinței Ramsar de la București, unde experți internaționali au recunoscut eforturile WWF de a proteja zonele umede și au inclus în rețeaua Ramsar 1.000 km² de noi situri din țara noastră.

Apoi, foarte multe decizii importante pentru viitorul nostru sunt luate de comunitatea europeană. Viitorul naturii, al zonelor rurale și soarta fondurilor europene alocate României sunt stabilite la Bruxelles și la nivel național. În 2012 eforturile noastre s-au concentrat și pe influențarea acestor decizii, astfel încât natura să beneficieze de pe urma fondurilor alocate.

Cu toate acestea, optimismul nostru trebuie să rămână rezervat.

Presiunea pe resursele naturale nu s-a redus deloc în ultimul an, dimpotrivă, a crescut, veștile rele n-au conținut să apară, iar ecologia este în continuare un subiect prea puțin abordat în presă, față de cele legate de economie, investiții sau infrastructură.

Însă rămânem optimiști pentru că am reușit ceva fără precedent și care părea imposibil în urmă cu câțiva ani: să arătăm că soarta mediului din România nu trebuie și nu e democratic să fie stabilită undeva departe de noi, de oameni intangibili, ci că trebuie și o putem influența în bună parte. Deciziile politice care pot afecta natura devin realitate doar dacă presiunea publică întârzie să apară; prin vigilență și o participare coerentă și puternică în dezbaterile publice și în procesul decizional, putem să ne clădim acel viitor în care oamenii trăiesc în armonie cu natura, în care utilitatea legilor este măsurată prin impactul pozitiv pe termen lung asupra societății și în care responsabilitatea față de mediu devine un element central al dezbaterilor.

Vom reuși să ducem mai departe ce am început în 2012? Doar de voi depinde!

Cu prietenie,
Magor Csibi

SIMBOLUL CARPAȚILOR, PRIORITATEA NOĂSTRĂ ÎN CONSERVARE

Martin a purtat o lună de zile colarul care ne transmitea semnale despre viața lui: pe unde îi place să meargă, cum o duce. Pe hârtie, primul exemplar de urs monitorizat de WWF în România se numea WWF16121, dar numele clasic de urs, **Martin**, ni s-a părut mai potrivit pentru frumusețea de exemplar mascul de 150 kg și 2 metri lungime. După o lună, viața lui Martin a fost curmată de un glonț de carabină, ceea ce a afectat cercetarea științifică menită să ajute toți urșii din România și oamenii din preajma lor. Martin a fost găsit mort la începutul lunii septembrie 2012, în zona Botiza, după ce câteva zile emițătorul a transmis semnale de mortalitate. Actul de braconaj nu a fost niciodată pedepsit, dar moartea lui Martin a declanșat o lungă dezbatere despre gestionarea carnivorelor mari din România, de care era mare nevoie.

Martin urma să ne ajute să descoperim habitatele urșilor din Maramureș, în România și Ucraina, pe care le dorim întinse și neîntrerupte. Era o premieră pentru regiune și de importanță critică pentru cercetarea științifică la nivel european. Martin era primul personaj principal din proiectul *Granițe deschise pentru urșii din Carpații României și Ucrainei*. Primul urs WWF.

CONSERVAREA URSULUI BRUN

45%

DIN POPULAȚIA DE URS
BRUN DIN EUROPA (FĂRĂ
RUSIA) SE GĂSEȘTE ÎN
ROMÂNIA ȘI UCRAINA.

Ursul brun a fost o specie larg răspândită în Europa, situație care s-a schimbat dramatic în ultimele secole, specia dispărând complet din multe țări de pe continent.

Astăzi în Europa, în afară de Rusia, mai trăiesc aproape 14.000 exemplare de urs brun. Dintre acestea, aproximativ 6.000 trăiesc în pădurile din țara noastră. Specia a dispărut complet din unele țări (Austria), iar în Alpii Elvețieni nu mai trăiește nici măcar un singur exemplar de urs brun.

Pentru WWF, ursul brun este ceea ce se numește specie-umbrelă: o bună calitate a vieții lui este o garanție că și viața speciilor de pe nivelele inferioare ale piramidei trofice e în siguranță, la fel și viața oamenilor.

Ursul, ca orice viețuitoare, supraviețuiește dacă are hrană, loc de odihnă, posibilități de reproducere. În plus, are nevoie de spații întinse pentru deplasare și de coridoare între habitate. Nu mai e o noutate faptul că habitatele naturale se restrâng și se fragmentează pe măsură ce prezența și activitatea umană se extind și se intensifică, dar în cazul ursului brun nu se cunosc încă destule informații despre habitatele esențiale, mărimea și utilizarea acestora în diferite condiții pentru supraviețuirea lui.

În 2012, WWF a început un proiect pentru conservarea pe termen lung a urșilor brun din Carpații României și ai Ucrainei, prin asigurarea legăturii între habitate. Studii precum cele propuse în proiect nu au mai fost realizate până acum în zonă, de aceea rezultatele vor putea fi folosite atât pentru conservarea giganților din pădurile maramureșene de pe ambele maluri ale Tisei, cât și a altor grupe de animale sălbatice care au nevoie de spații suficient de mari pentru a supraviețui.

Ce facem:

- Identificăm habitatele critice, traseele de deplasare și nevoile de refacere a coridoarelor ecologice pentru urșii din Carpați, în zona de graniță din Maramureș
- Propunem instrumente pentru administrarea eficientă a 270.000 ha, pentru conservarea habitatelor și a coridoarelor de deplasare a urșilor
- Elaborăm măsuri de gestionare a populației de urși în habitatul lor natural, încurajând totodată dezvoltarea durabilă a comunităților umane din zonă
- Îmbunătățim gradul de informare a publicului și dezvoltăm capacitățile de conservare a valorilor naturale din zona de frontieră a Maramureșului

În iulie și august 2012 au fost capturați 3 urși, urmând ca în primăvara anului 2013 să fie capturate încă două sau trei exemplare. După capturarea lui Martin au urmat Marina (WWF11616), o femelă de 10-12 ani, și Eugen (WWF11620), un mascul de 7-8 ani și 130 kg, care sunt monitorizați constant și ne oferă multe informații valoroase.

86% dintre români cred că ursul brun este o valoare națională și nu o amenințare (sondaj național realizat de Ipsos pentru WWF în toamna anului 2012). Acest procent ne dă speranță și încrederea că eforturile noastre pentru conservarea speciei se vor bucura de susținere și implicare.

© WWF / MICHEL GUNTHER

„Începând cu anii `90 ursul, alături de alte specii, e continuu o victimă a tot felul de presiuni și amenințări: braconajul, silvicultura de multe ori iresponsabilă, dezvoltarea rezidențială haotică, managementul imatur sau inefficient al speciei, legi ambigue sau prost aplicate. Aceasta e realitatea pe care ursul o înfruntă neștiut, în fiecare zi. Și asta e realitatea pe care noi vrem să o schimbăm. Nu pentru că ursul e o ființă drăgălașă, nu pentru că ne e milă de el când îl găsim căutând în gunoi. Ci pentru că bunăstarea unui astfel de animal în mediul lui natural înseamnă biodiversitate și echilibru, iar acestea două înseamnă viață de calitate, scopul ultim al fiecăruia dintre noi”.

Cristian-Remus Papp,

Coordonator al proiectului „Granițe deschise pentru urșii din Carpații României și Ucrainei”

LUNCA DUNĂRII REVINE LA VIAȚĂ, HECTAR CU HECTAR

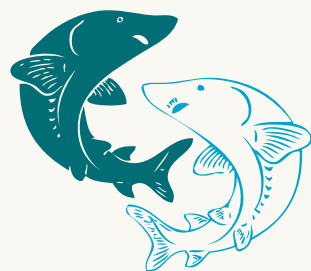
Giuvărăști și Gîrcov sunt singurele localități din România mândre că au un Club al Cormoranului. Aproape 100 de copii care s-au născut și au crescut lângă Dunăre (județul Olt), sunt hotărâți să își apere specia-simbol, despre care au aflat că e protejată la nivel european: cormoranul mic. WWF a ajuns în zona geografică numită Confluența Olt-Dunăre în 2009, cu planul de a reface Balta Geraiului, unde cuibăresc colonii de cormorani, rațe roșii și alte vietăți dunărene. În perioada comunistă s-a decis ca terenul de aici să fie desecat și folosit pentru agricultură. Costurile mari au întrerupt lucrările, iar Geraiul a rămas un soi de pârloagă, cu câteva pășuni care se uscau încă de la instalarea verii. Păsările și peștele s-au împuținat, iar seceta de pe luncă a împins animalele către culturile de cereale, spre necazul localnicilor.

WWF a adus în zonă conceptul, destul de nou, de *reconstrucție ecologică* și nu a fost ușor să convingem comunitățile că și oamenii, și natura vor avea de câștigat. Balta Geraiului e însă doar unul dintre locurile în care WWF încearcă să repare răul făcut în trecut, refăcând Lunca Dunării bucată cu bucată.

REFACEREA ZONELOR UMEDE

Zonele umede sunt râuri, lacuri, iazuri, păduri de luncă. Reprezintă unul dintre cele mai valoroase tipuri de ecosisteme de pe planetă, găzduind cea mai mare parte a biodiversității și asigurând servicii de mediu vitale pentru oameni.

80%
DIN LUNCA DUNĂRII
ARE POTENȚIAL DE
RECONSTRUCȚIE
ECOLOGICĂ

Zonele umede joacă un rol esențial în circuitul apei în natură, refac rezervele de apă, pot reduce impactul inundațiilor sau al secetelor, asigură un mediu bun pentru înmulțirea peștilor și curăță apele de suprafață sau subterane.

Încă din anii '90 WWF lucrează în comunitățile din lungul Dunării, prin proiecte și activități care urmăresc refacerea și conservarea zonelor umede, afectate de procesul de asanare, din perioada comunismului.

Frontiere Verzi (Green Borders) este un proiect menit să salveze două specii amenințate la nivel european - rața roșie și cormoranul mic - dar protejarea lor înseamnă în primul rând asigurarea habitatului, restrângs foarte mult în ultimele decenii - zonele umede.

Planificat să se finalizeze în 2013, proiectul are deja rezultate remarcabile.

În cadrul *Conferinței internaționale Ramsar*, care a avut loc în iulie 2012 la București, zona Confluența Olt-Dunăre (466.23 km²) a fost desemnată sit Ramsar, la propunerea WWF-România și a Societății Ornitologice Române, alături de lacul Bistreț (274.82 km²), lacul Iezer-Călărași (50 km²) și lacul Suhaia (195.9 km²), totalizând aproape 1000 km².

Prin lucrările efectuate de WWF și partenerii de la Agenția pentru Protecția Mediului Olt, Agenția pentru Protecția Mediului Teleorman și Societatea Ornitologică Română, canalele de drenare s-au blocat cu diguri solide de pământ și s-au creat canale de legătură la noi surse de apă. Astfel apa a revenit. Și odată cu ea viețuitoarele. Popândăii și alte rozătoare, șacalii și mistreții găsesc aici hrană, alături de o mulțime de păsări, precum egretele mari și mici, țigănușul, barza neagră, dumbrăveanca, eretele de stuf și chiar una dintre cele 17 perechi de vulturi codalbi care mai există din România. Rața roșie și cormoranul mic își fac și ei simțită prezența. Toate aceste specii sunt indicatori ai stabilității ecosistemului.

Oamenii locului sunt mulțumiți, pentru că *nu mai e secetă pe baltă*, iar animalele *nu mai dau iama în culturi*, în timpul verii. Înarmați cu binocluri, copiii din Clubul Cormoranului merg frecvent pe baltă și urmăresc speciile, învață despre specii de animale și plante de pe planetă și organizează evenimente speciale.

© WWF / DORU OPRȘAN

BLAHNIȚA - PUNCT NOU PE HARTĂ INITIATIVELOR WWF-ROMÂNIA

La 354 km vest de Capitală, în județul Mehedinți, situl Natura 2000 Blahnița a intrat recent pe harta proiectelor WWF.

Ca multe zone din Lunca Dunării din România, segmentul cel mai bogat în biodiversitate din întregul parcurs al fluviului, Blahnița găzduiește specii și habitate de importanță europeană, pe care ne dorim să le păstrăm în cea mai bună stare. Presiunile sunt însă mari asupra zonei, iar informarea comunităților locale despre ce poate însemna o arie protejată este extrem de limitată.

Până în 2014 ne propunem alături de partenerii de la Societatea Ornitologică Română să facem ce nu s-a mai realizat în zonă: un plan de *management integrat*, la care vom lucra alături de comunități. Vom propune soluții și mecanisme pentru utilizarea durabilă a resurselor naturale, în folosul oamenilor și pentru conservarea naturii. Vom inventaria zeci de specii, printre care rața roșie, cormoranul mic, eretele de stuf, codalbul, vidra sau țestoasa lui Hermann și vom crea soluții pentru conservarea lor. Vom construi baze de date cu informații și hărți ale zonei și un plan de management integrat pentru 5 arii protejate, pe o suprafață de 47.764 ha.

PĂDURI PENTRU GENERAȚII

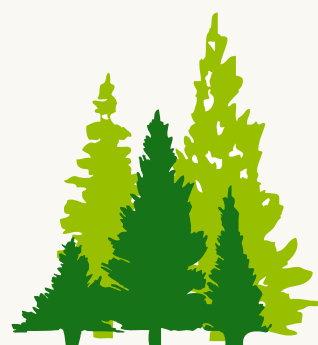
În pădurea virgină arborii mor de bătrânețe, cad, se rup sau se usucă pe *picioar*, iar lemnul mort rămâne acolo, hrănind ecosistemul pentru generațiile viitoare. În pădurea virgină trăiesc arbori de toate vârstele, de la sămânța abia încolțită, la cei care au atins limita fiziologică, asemenea unei comunități: copii, părinți și bătrâni care se sprijină reciproc, dând curs unei vieți armonioase și sănătoase. Sub coroanele gigantilor de 200, 300 sau chiar 600 de ani mișună peste 10.000 de specii de animale, de la organisme unicelulare, ciuperci, plante, insecte și până la vietăți familiare precum mistrețul, cerbul, capra neagră, lupul, râsul, buha, ursul brun, toate într-o strânsă legătură. Dacă pădurea virgină dispăre se pierde o evoluție naturală de mii de ani – o lecție vie păstrată în adevărate laboratoare ale naturii.

Până în toamna anului 2011, erau puțini cei care pomeneau despre pădurile virgine din România. Mulți le-au negat existența. Campania *Salvați pădurile virgine* a adus *pădurea virgină* între subiectele intens dezbătute și, cel mai important, i-a adus acesteia statutul de protecție integrală. În septembrie 2012, Ministerul Mediului și Pădurilor a semnat actul care protejează pe deplin pădurile virgine din România - cele mai multe din Europa și comoara cea mai de preț a Carpaților. Pe tot parcursul anului 2012 WWF a continuat proiectele de conservare și administrare responsabilă a pădurilor, punând accentul pe certificarea forestieră FSC® și pe Pădurile cu Valoare Ridicată de Conservare.

CELE MAI VALOROASE PĂDURI

Toate pădurile sunt importante și adăpostesc valori de importanță ecologică, economică și socială ce trebuie bine păstrate. Însă acolo unde anumite valori sunt considerate a fi de o importanță excepțională sau critică, teritoriile pentru care trebuie aplicate strategii de management specifice pentru păstrarea acestora pot fi definite drept *Păduri cu Valoare Ridică de Conservare (PVRC)*.

2,4

MILIOANE DE HECTARE DE PĂDURE CERTIFICATE ÎN ROMÂNIA

Pădurile cu Valoare Ridică de Conservare dețin unul sau mai multe dintre următoarele atribute:

- concentrații de biodiversitate (incluzând specii endemice, rare, amenințate sau periclitare) semnificative la nivel global, regional sau național
- peisaje forestiere extinse, semnificative la nivel global, regional sau național, în care există populații viabile ale speciilor autohtone în forma lor naturală din punctul de vedere al distribuției și densității
- ecosisteme rare, amenințate sau pe cale de dispariție
- oferă servicii de mediu esențiale în situații critice (de ex. inundații, combaterea eroziunii, poluarea aerului)
- sunt fundamentale pentru îndeplinirea necesităților de bază ale comunităților locale (de ex. subzistență, sănătate)
- sunt esențiale pentru păstrarea identității culturale/religioase a unei comunități sau a unei zone

Presiunea economică tot mai mare, dar și anumite concepte și practici greșite de management forestier „moștenite din trecut” creează probleme majore în gospodărirea pădurilor cu valoare ridicată de conservare.

WWF sprijină administratorii de păduri private și de stat pentru ca mai ales aceste păduri să fie gospodărite în mod adecvat și valorile lor să se păstreze în timp.

Valorile ridicate de conservare și certificarea forestieră

În efortul de a se stopa exploatarea nerațională a pădurilor la nivel mondial au fost dezvoltate *sistemele de certificare* în domeniul managementului forestier. Cu ajutorul acestor sisteme, care impun respectarea anumitor principii și criterii de gestionare a resurselor forestiere, se poate verifica/controla *originea* materiei prime folosite în industria lemnului. Pe scurt, certificarea asigură faptul că materia primă provine dintr-o pădure în care se aplică un management forestier responsabil.

Certificarea managementului forestier este un proces voluntar prin care, în urma unui audit, un organism acreditat și independent confirmă faptul că o pădure este gospodărită în conformitate cu un standard agreeat cu recunoaștere internațională care, pe lângă viabilitatea economică, urmărește în egală măsură și aspectele sociale și de mediu.

Prin certificarea pădurilor, proprietarii, administratorii de păduri sau comunitățile locale pot obține și alte beneficii cum ar fi:

- avantaje economice, prin accesul oferit pe piața lemnului certificat
- îmbunătățirea sistemelor de management (mecanismele de planificare, monitorizare, evaluare și raportare)
- participarea comunităților locale și a factorilor interesați la luarea deciziilor legate de gospodărirea pădurilor care ar putea afecta bunăstarea comunității, în cadrul unui proces transparent

WWF consideră certificarea pădurilor în sistem FSC (Forest Stewardship Council®) un instrument util de promovare a principiilor de gestionare responsabilă a pădurilor, alături de beneficiile ecologice, sociale și culturale ce decurg din respectarea acestora.

Compania IKEA împărtășește această viziune și sprijină proiectele și activitățile de conservare a pădurilor din România încă din anul 2003.

Ce am reușit până acum:

- 2,4 milioane de hectare de pădure privată și de stat au fost certificate în sistem FSC® în România
- peste 100.000 ha de Păduri cu Valoare Ridică de Conservare au fost evaluate, identificate și cartate, pentru care astăzi se aplică un management forestier corespunzător
- am dezvoltat și publicat manuale și ghiduri de bune practici pentru proprietarii de păduri, pentru a le demonstra beneficiile gospodăririi responsabile a pădurii

Astăzi mai mult de 125 de milioane de hectare de pădure din întreaga lume sunt certificate conform standardelor FSC, echivalentul a aproximativ 5% dintre pădurile de producție de pe planetă.

„Scopul certificării pădurilor nu este să îndepărteze omul din pădure și să creeze sanctuare ale naturii fără prezența oamenilor, ci să asigure un model responsabil de gospodărire care menține naturalitatea și funcțiile acestui ecosistem tocmai pentru oameni, pe termen lung.”

Radu Vlad, Coordonator program păduri

O NOUĂ DELTĂ

Nea Ivan este pescar de-o viață. Locuiește în Mahmudia, comună care nu se deosebește mult de alte comunități din Delta Dunării. În ultimele decenii terenurile de aici au fost secate în mare măsură, pentru amenajări agricole și piscicole. Nici agricultura nu dă roade și nici delta nu mai e ce a fost odată. Nea Ivan merge zilnic cu barca două ore, până să ajungă la un loc bun de pescuit. Alte două ore înapoi spre acasă, la Mahmudia. Costurile pentru combustibil sunt mari, iar peștele nu ajunge la fel de proaspăt la destinație. Speciile de plante și animale abia își fac simțită prezența în preajma satului. Deși trăiesc în mijlocul deltei, oamenii ajung să nu mai aibă parte de ea.

În 2012 Consiliul Local Mahmudia și WWF și-au unit forțele, propunându-și ca până în 2014 să refacă zona, așa cum era odată. Aproape 1.000 ha vor fi *reconectate* la circuitul natural al deltei. Practic, delta va veni mai aproape de oameni. Lucrările avansează, iar oamenii locului sunt receptivi și se implică, pentru ca proiectul să se finalizeze cu bine.

PRIMA ZONĂ UMEDĂ DIN DELTA DUNĂRII RECONSTRUITĂ DE O COMUNITATE

Mahmudia este una dintre cele mai importante localități de-a lungul brațului dunărean Sfântu Gheorghe. Se bucură de o biodiversitate impresionantă, în ciuda activităților agricole derulate în anii 1980, în urma cărora o bună parte din zona deltaică s-a pierdut.

924 ha
VOR FI
RENATURATE

Proiectul „RECO Mahmudia” își propune să rezolve două probleme majore cu care se confruntă nu numai zona proiectului, ci întreaga deltă: asanarea și transformarea în amenajări agricole, piscicole și silvice a 35% din zonă, respectiv lipsa măsurilor de dezvoltare și de protecție a speciilor și habitatelor pe 52,8% din teritoriul rezervației.

Proiectul își propune creșterea valorii naturale a zonei, prin lucrări de reconstrucție ecologică și prin implicarea comunității locale în activități de co-management, pentru asigurarea statutului favorabil de conservare a habitatelor prioritare din Rezervația Biosferei Delta Dunării.

Până în 2014 vom crea condițiile necesare pentru *menținerea biodiversității și creșterea conectivității habitatelor*, prin reducerea fragmentării cauzate de lucrările de îndiguire și desecare din Delta Dunării.

Ce vom face:

- vom reduce cu 2,3% suprafețele incintelor agricole îndiguite din Delta Dunării
- vom reconecta 924 ha la circuitul natural al deltei, mărinnd astfel suprafața zonelor cu biodiversitate ridicată din Delta Dunării
- 18 habitate de interes european vor beneficia de condiții favorabile pentru a fi conservate
- vom împăduri 10 ha cu specii native adaptate condițiilor deltaice

REWILDING EUROPE: PENTRU NATURA SĂLBATICĂ ȘI COMUNITĂȚILE LOCALE

Importanța Deltei Dunării pentru conservarea naturii stă în primul rând în diversitatea ecosistemelor și bogăția faunei - în special a speciilor de păsări - pentru care a și fost recunoscută la nivel internațional (Ramsar, UNESCO World Heritage). Ca în multe alte zone din România însă, comunitățile locale sunt în căutarea unor surse de venit alternative la pescuit și agricultură.

WWW.REWILDINGEUROPE.COM

WWF a adus viziunea Rewilding Europe în două localități din deltă (C.A. Rosetti și Sfântu Gheorghe), zone-pilot de dezvoltare, și lucrează alături de comunitățile locale și autorități pentru a integra conservarea naturii în planurile de dezvoltare a zonei, promovând *antreprenoriatul bazat pe natură* drept element de bază pentru prosperitatea comunităților din deltă.

Inițiativa Rewilding Europe urmărește refacerea proceselor naturale care au modelat peisajul deltaic, managementul erbivorelor și reintroducerea speciilor dispărute (castorul, cerbul lopătar) care au contribuit la menținerea acestor procese. Biodiversitatea Deltei Dunării va fi menținută și îmbunătățită numai printr-o soluție integrată: măsuri de conservare a naturii, managementul faunei sălbatice și dezvoltarea unor afaceri locale care să contribuie la conservarea naturii, cum este ecoturismul.

„WWF își dorește o Deltă a Dunării în care oamenii trăiesc în armonie cu natura. Este nevoie ca dezvoltarea durabilă a comunităților locale să se concentreze pe afaceri bazate pe natură care pot sprijini refacerea și menținerea resurselor naturale; reconstrucția ecologică este singura soluție pentru conservarea biodiversității și pentru refacerea proceselor naturale ale deltei.”

Cristian Tetelea, Coordonator proiecte bazinul Dunării

ROMÂNIA, ÎNCĂ BOGATĂ ÎN SĂLBĂTICIE 🐼

„După un coborâș scurt, dis-de-dimineață ne așezăm trepiedele pe malul lacului și căutăm un prim-plan mai interesant. Din cauza norilor, culorile răsăritului au fost șterse, însă surpriza acestei dimineți este pe cale să apară. Din buza căldării glaciare care adăpostește lacul, apar câteva fuioare de ceață, ce vin ușor pe suprafața apei până la noi. În câteva minute suntem învăluiți cu totul. Soarele aruncă o lumină difuză, filtrată de ceață. După alte câteva minute ceața se retrage pe unde a venit... alte câteva minute și se întoarce, învăluind lacul. Acest fenomen ciudat ne însoțește timp de aproape o oră, cu succesiuni aproape măsurabile. Mă simt ca și cum natura vrea cu tot dinadinsul să îmi ofere la nesfârșit același cadru...

(continuare)

Parcul Național Retezat conferă un peisaj aparte între Carpații noștri și asta pentru că este caracterizat de elemente ce se găsesc aici din abundență. Este zona cu cele mai multe lacuri glaciare din România - 58 cu caracter permanent și câteva deținătoare de recorduri. De pildă, Bucura este cel mai mare lac glaciardin țară, cu o suprafață de 8.8612 m², iar Zănoaga este cel mai adânc - 29 m. Altitudinea la care se situează lacurile este cuprinsă între 1.700 și 2.300 de metri. O altă caracteristică importantă este prezența grohotișurilor și a suprafețelor mari cu bolovănișuri, formate în cea mai mare parte din granit care, împreună cu lacurile și crestele stâncoase, lipsite de vegetație abundentă, constituie farmecul aparte al acestor munți. Iar pentru ca povestea să fie completă, trebuie să știți că Retezatul este primul Parc Național al României, fiind înființat încă din 1935.

Tura noastră a început la Cabana Pietrele. Aici am avut ocazia să fotografiem pârâul cu același nume ce curge printre stâncării interesante acoperite de mușchi, care, împreună cu pădurea de conifere, formează un cadru destul de sălbatic. Seara ne-am petrecut-o pe Culmea Lolaia, unde am văzut primele creste ale muntelui, învăluite în ceață și lumină caldă de seară. De la cabană, însoțiți de un ranger și un salvamontist, am plecat către Lacul Bucura cu tot bagajul în spate. Două nopți le-am petrecut la Refugiul Bucura, însă vremea capricioasă și cu foarte multă ceață ne-a oferit puține momente pentru fotografiat. Aici am putut fotografia lacurile glaciare Ana, Viorica, Florica, Lia, Bucurel, Tăul Porții și, bineînțeles, Bucura. Poate cel mai spectaculos dintre toate este Tăul Porții, recunoscut pentru frumoasa reflexie a Vârfului Judele.

După două zile capricioase am plecat către Lacul și Refugiul Zănoaga. Între timp a început ninsoarea care ne-a îngreunat și mai mult traseul. Ceața a fost și de această dată prezentă, lăsându-ne să admirăm doar frânturi de munte. Luminile de apus și răsărit pe care le așteptam au tot întârziat să apară. Întoarcerea către Cabana Pietrele am făcut-o prin Rezervația științifică Gemenele, printr-un peisaj sălbatic, aflat sub protecție strictă.

Până la această tură nu mai avusesem șansa să merg în Retezat, deși îmi propusesem de multă vreme. Peisajul este unul fascinant care încântă pe orice fotograf de natură și probabil acești munți sunt unii dintre cei mai fotogenici pe care i-am întâlnit la noi în țară. Reflexiile în lacuri, prim-planurile specifice, crestele abrupte, văile largi sunt doar câteva dintre elementele ce ajută la fotografierea facilă a zonei. Dar dacă de toate acestea am avut parte din plin, de lumină nu - aceasta a tot întârziat să apară. Așa este muntele - uneori spectaculos, alteori capricios.

Retezatul este remarcabil, atât prin unicitatea lui, cât și prin istoria de prim Parc din România. De asemenea, este un model de urmat pentru alte rezervații prin modul cum a reușit de fiecare dată să își rezolve problemele și să își mențină mereu poziția de cei mai iubiți munți din țară.

Drumuri bune și poteci însorite!”

Dan Dinu, fotograf, inițiatorul expediției „România Sălbatică”

EUROPA SĂLBATICĂ, UN NOU ÎNCEPUT

WWW.REWILDINGEUROPE.COM

După câteva acțiuni pregătitoare în 2011, în acest an a început implementarea în România a inițiativei *Rewilding Europe*, un proiect de amploare continentală al WWF-România alături de WWF-Olanda, ARK Nature, Wild Wonders of Europe și Conservation Capital. Cu o valoare totală de 3,1 milioane euro, proiectul își propune ca un milion de hectare de teren agricol abandonat să fie redat faunei sălbatice. Aria de implementare a proiectului cuprinde cinci regiuni pilot din Europa: Carpații de Est (Polonia, Slovacia și Ucraina), partea vestică a Peninsulei Iberice (Spania și Portugalia), Velebit (Croatia), Delta Dunării (România și Ucraina) și Carpații Meridionali (România).

În Europa se găsesc zeci de milioane de hectare de terenuri abandonate sau nelucrate. Un studiu recent al Institutului European pentru Politici de Mediu arată că suprafața acestora va crește, ajungându-se la aproximativ treizeci de milioane de hectare, până în 2020. Dacă nimic nu va fi făcut, există riscul împărțirii continentului în două segmente fără legătură: o Europă cu agricultură intensivă pe terenurile fertile și o Europă cu păduri și tufăriș abundent în zonele mai puțin productive. Această segmentare nesănătoasă va duce la dispariția lentă a multor specii de animale și plante.

Parteneriatul local, cheia succesului pe termen lung

Așadar, *echipa de sălbatici* din Carpați a WWF-România s-a despărțit de birouri și a început o muncă intensă pe teren împreună cu partenerii din comunitățile locale și instituțiile publice de care depinde succesul acestui proiect. Studii și hărți sunt gata, parteneriate locale sunt pe cale de a fi hotărâte, oamenii ne așteaptă. Dacă toate merg bine, comuna Armeniș din Caraș-Severin va fi prima gazdă a unor exemplare de zimbbru venite din mai multe țări europene, urmând ca în câțiva ani animalele să trăiască ca specie sălbatică integrată. Odată cu grija pentru bunăstarea animalelor și adaptarea lor, preocuparea echipei de proiect va fi și sprijinirea *antreprenoriatului local*, construit în jurul activităților de reintroducere a speciei.

Rewilding Europe e mai mult decât un proiect în sensul clasic al termenului, cu început, sfârșit și nicio continuitate. Îndrăznesc să spun că e o revoluție, iar ca o revoluție să aibă loc, fie ea chiar și în lumea conservatoare a... conservării naturii, e nevoie de oameni și de implicarea lor activă. Ca promotor al inițiativei Rewilding Europe în România, WWF are ca scop principal protejarea valorilor naturale în zonele cele mai sălbatice din Carpații Meridionali sau recuperarea lor acolo unde acestea s-au pierdut. Prin implicarea comunităților locale în activități concrete de protejare a naturii, prin stimularea dezvoltării lor în armonie cu natura și creșterea mândriei locale fără pierderea modului de viață tradițional și a valorilor locale, conservarea naturii capătă un nou sens sau mai bine spus, capătă sens.

Adrian Hăgățiș, Manager de proiect în Carpații Meridionali

CÂND TINERII ALEG UN VIITOR DURABIL

Antonia are 13 ani și un zâmbet molipsitor. Cu energia ei de neoprit, îți poate vorbi ore în șir despre impactul consumismului sau despre ingredientele artificiale de pe eticheta gustării pe care tocmai ți-ai cumpărat-o. Deși sunt foarte tineri, Antonia și colegii ei din clasa a șasea a Școlii din satul Palanca, județul Bacău, cred în puterea fiecăruia dintre noi de a face ceva concret pentru mediu. Acești adolescenți au reușit ca într-un singur an să construiască o seră în curtea școlii, să dezvolte o bancă de semințe în care păstrează soiurile de plante tradiționale, să-și convingă colegii să-și aducă de acasă numai pachetele cu mâncare naturală și să inspire o întreagă comunitate în a deveni interesată de mediu și nutriție.

Antonia și colegii ei fac parte dintr-un val de schimbare care în fiecare an cuprinde tot mai multe școli din regiune, cu tot mai mulți profesori deschiși la nou și elevi activi și încrezători. Ei sunt participanți la programul internațional *Școli Europene pentru o Planetă Vie*, organizat de WWF cu sprijinul Fundației Erste, parte din platforma WWF de Educație pentru Dezvoltare Durabilă.

ȘCOLI EUROPENE PENTRĂ O PLANETĂ VIE

(ESFALP – EUROPEAN SCHOOLS FOR A LIVING PLANET)

EUROPEAN
SCHOOLS
FOR A
LIVING
PLANET

3000
DE ELEV
165
DE ȘCOL
11
ȚĂRI

Ideea principală a programului este aceea că școala este cadrul ideal în care tinerii își pot dezvolta o atitudine activă pentru un trai în armonie cu natura. Dincolo de materiile clasice, școlile ESFALP creează generații de elevi care au un simț civic dezvoltat, responsabilitate față de mediu și față de comunitatea în care trăiesc.

Programul ESFALP se desfășoară cu succes de 5 ani, în 11 țări din regiune: Austria, Bulgaria, Croația, Republica Cehă, Ungaria, Moldova, România, Serbia, Slovacia, Slovenia și Ucraina.

La începutul fiecărui an de program aceștia participă la un eveniment inițial de pregătire, Academia ESFALP. În acest cadru, echipele elev-profesor reprezentând școlile selectate aprofundează temele propuse de organizatori: *Amprenta ecologică* (Consumul și efectele globale ale consumului), *Dunărea* (Linia vieții Europei) și *Cetățenie activă* (Fii activ și motivează-i pe ceilalți).

La întoarcerea în școlile lor, echipele își asumă inițierea și implementarea unui proiect. La finalul anului școlar, toate școlile din proiect se reunesc în cadrul unui eveniment, pentru prezentarea proiectelor generate. Cu această ocazie sunt selectate cele mai bune proiecte, care sunt răsplătite cu un premiu constând într-o tabără într-un parc național.

Proiectele concepute și realizate de elevi sunt cele care dau substanță programului. Elevi cu vârste cuprinse între 12 și 16 ani, sprijiniți de profesorii lor, reușesc să surprindă cele mai importante probleme de mediu din comunitățile lor și să contribuie în mod concret la soluționarea acestora. De pildă, elevii din Palanca, România, au tras un semnal de alarmă legat de pătrunderea mâncărilor din ce în ce mai procesate în mediul rural. În Slovenia însă, echipa din orașelul Središče ob Dravi a reușit să recâștige ca spațiu public lunca râului Drava ce fusese ocupată în mod ilegal de către proprietarii de grădini din zonă. Exemplele proiectelor din întreaga regiune sunt numeroase și variază de la înlocuirea tuturor băncilor din parcul localității (sat Lozova, Republica Moldova) la construirea unei săli de clasă în aer liber, cu panouri solare și un mic heleșteu în curtea școlii (Nizna, Slovacia).

Mai multe povești cu tineri luptători pentru mediu puteți găsi pe website-ul programului ESFALP: www.schoolsforalivingplanet.eu

„Prin programul Școli europene pentru o planetă vie ne dorim în mod special să le arătăm elevilor posibilități de a se implica în cauze de mediu, de a-și exprima opiniile în public și de a-i motiva și pe ceilalți să participe la activități. Pentru noi, implicarea matură și, în același timp, entuziastă a elevilor este cea mai mare realizare a proiectului.”

Cătălina Murariu, Coordonator Educație pentru Dezvoltare Durabilă

PĂSĂRILE MIGRATOARE ȘI COPIII DELTEI

Păsările migratoare și copiii Deltei – povești care se împletesc este un proiect de Educație pentru Dezvoltare Durabilă derulat în 2012 de către WWF și Ambasada SUA la București, în parteneriat cu Societatea Ornitologică Română, Institutul de Cercetări Eco-Muzeale Tulcea și Administrația Rezervației Biosferei Delta Dunării.

Păsările migratoare sunt un indicator al stării planetei, iar acest proiect a creat o punte între oameni și mediu. Am ales să încurajăm tinerii să vorbească despre păsările migratoare pentru a explora modul în care acestea sunt percepute în cultura populară și, în același timp, pentru a atrage atenția asupra acestor membri valoroși ai ecosistemului Delta Dunării.

Elevi de la Liceul Pedagogic, Liceul Teoretic Grigore Moisil și Colegiul Dobrogean Spiru Haret au creat, prin intermediul unor lucrări originale, portrete ale diferitelor specii de păsări migratoare din Delta Dunării. Lucrările elevilor au cuprins atât texte, de la povești fictive la interviuri, cât și imagini. Elevii și lucrările câștigatoare au fost premiate în cadrul unei ceremonii de premiere.

Mesajul elevilor tulceni a fost: *Păsările migratoare depășesc granițele! Lăsați-le să ne unească!*

WWF ȘI UNIVERSITATEA BUCUREȘTI AU LANSAT PRIMUL CURS DE EDUCAȚIE PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ PENTRU VIITORII PROFESORI

În 2012 WWF a oferit, în parteneriat cu Universitatea București, primul curs universitar de *Educație pentru Dezvoltare Durabilă* (EDD) adresat viitorilor profesori, respectiv studenții facultăților de Geografie și de Științele Educației.

Deoarece profesorii sunt printre cele mai puternice motoare ale schimbării mentalităților noilor generații, WWF acordă o importanță deosebită formării de dascăli care înțeleg și promovează responsabilitatea față de mediu și care aleg cele mai plăcute și eficiente metode și principii de predare: învățarea în natură, învățarea prin experiență, învățarea între actori egali (de la student la student), dialog autentic între profesor și elev.

Pe baza acestor principii a fost conceput cursul opțional de *Educație pentru Dezvoltare Durabilă* oferit în semestrul I al anului academic 2012/2013 studenților aflați în anul II de studiu și interesați să urmeze o carieră didactică. Viitorii profesori au avut ocazia să privească EDD prin prisma unei abordări interdisciplinare – Geografie, Științele educației, practică în educație de mediu – perspectiva WWF.

Cursul a combinat perspectiva teoretică cu o importantă componentă practică și vizite în teren, în Parcul Natural Comana și la Sighișoara, unde a avut loc o lecție pentru elevii din localitate.

COMUNITĂȚI ÎN ARMONIE CU NATURĂ

Gavrilă Vraja s-a ocupat de creșterea oilor încă din copilărie, dar pe atunci doar își ajuta familia. De când s-a căsătorit, cu 14 ani în urmă, cu fiica lui Petru Pop, un cioban foarte respectat din Șugatag, a început să se ocupe întru totul de fermă, cu ajutorul familiei. Acum are o fermă de 500 de oi: o parte sunt ale familiei Vraja, iar restul îi sunt date în grijă de săteni peste vară, la pășunat. Stâna Vraja e în grija întregii familii: Gavrilă, soția sa, cei doi băieți și socrii. Vara stau pe platoul Tătaru cu turma de oi, unde închiriază an de an același pământ de la primăria Ocna Șugatag. Lotul este bine plasat și are vedere frumoasă asupra întregului platou, pădurea aproape și iarbă bună pentru pășunat. La Șugatag familia are o gospodărie ce se întinde pe 7 hectare, cu livadă de meri și pruni, grădină de legume și teren arabil. Vara familia face un du-te- vino între stână și gospodărie.

Gavrilă Vraja nici nu vrea să audă de oierit modern. Încă mulge oile manual, urmărește schimbarea anotimpurilor și o respectă, mutând animalele în locuri unde pot paște, la altitudini mai înalte sau mai joase, în funcție de vegetație. E convins că munca lui e strâns legată de natură și că ferma are succes pentru că știe să respecte darurile de la natură. Gavrilă a participat la cursuri de creștere a animalelor organizate de WWF în parteneriat cu autoritățile locale și e membru activ în mai multe inițiative locale. Stâna de pe platoul Tătaru face parte din Drumul Moștenirii Maramureșene, un drum verde de 86 km ce străbate 7 sate și 7 arii protejate, desemnat cu sprijinul WWF în eforturile de a oferi oportunități de diversificare a economiei locale prin turism responsabil sau ecoturism.

ECOTURISM ÎN MARAMUREȘ

WWW.ECOMARAMURES.COM

Construind pe proiectele implementate în Maramureșul istoric de-a lungul anilor, WWF a decis să demonstreze, printr-o abordare inovatoare bazată pe un parteneriat între operatorii din turism, administratorii ariilor protejate și autoritățile publice locale, că valorile naturale și culturale pot fi păstrate odată cu o dezvoltare durabilă a comunităților locale.

Cu o suprafață de 62.100 ha, zona pilot *Mara - Cosău - Creasta Cocosului* ocupă văile formate de râurile Mara și Cosău și este mărginită la sud de Rezervația Naturală Creasta Cocosului. Localnicii din cele 15 sate trăiesc din agricultura de (semi) subzistență, exploatarea forestieră și turism.

Zona include 7 arii protejate de interes național și local și două situri Natura 2000 (pe o suprafață de 20.282 ha) și este una dintre foarte puținele zone din Europa care încă adăpostește mamifere mari sălbatice precum ursul brun, râsul, capra neagră, lupul și păsări precum bufnița mare, specii de vulturi și șoimi. Zona este cunoscută în mod deosebit pentru peisajele de tip mozaic, cu o biodiversitate bogată, formate din pășuni alpine, fânețe, zăvoaie și păduri de fag și molid și pentru patrimoniul cultural și arhitectural - case, porți și biserici de lemn, inclusiv 8 biserici incluse în Patrimoniul Universal UNESCO.

WWF a dezvoltat un mecanism de finanțare a ariilor protejate din zonă, pentru a susține păstrarea și punerea în valoare a acestora și a beneficiilor pe care le oferă. Mecanismul se bazează pe un protocol de colaborare stabilit în mod voluntar între pensiuni din zonă și operatori de turism, pe de o parte, și administratorii ariilor protejate, pe de altă parte. Donațiile făcute de pensiuni și tur-operatori sunt colectate într-un Fond de Conservare și Dezvoltare Durabilă și apoi alocate ariilor protejate pe baza unor criterii de selecție agreate.

WWF lucrează pentru un viitor în care oamenii trăiesc în armonie cu natura, ceea ce presupune un echilibru între conservarea naturii și nevoile socioeconomice ale oamenilor din zonele bogate în biodiversitate.

Ca urmare, mecanismul financiar implementat în Maramureș este mai mult decât o inițiativă de conservare, Fondul fiind utilizat și pentru nevoi de dezvoltare locală durabilă pe baza unei viziuni pe termen mediu și lung. Conform acestei viziuni, elaborată și agreată împreună cu factori de interes locali și cu experți în ecoturism din partea Asociației de Ecoturism din România (AER), zona se va dezvolta în destinație oficială de ecoturism. Aceasta a început deja să capete o imagine de promovare unitară printr-o siglă și un website (www.ecomaramures.com) create de WWF cu ajutorul partenerilor locali. Website-ul oferă turiștilor români și străini informații și recomandări cu privire la serviciile (eco)turistice și activitățile prin care pot descoperi zona – *în ritm lent și cu respect față de natură*.

Se preconizează că, datorită acestei inițiative, prin stimularea dialogului și cooperării la nivel local, calitatea vieții și a serviciilor oferite turiștilor se vor îmbunătăți în mod gradual și Fondul de Conservare și Dezvoltare Durabilă va căpăta o relevanță din ce în ce mai mare, ceea ce va garanta continuitatea *serviciilor de mediu* de tip cultural și a celorlalte tipuri de beneficii oferite de natură.

PODIȘUL HÂRTIBACIULUI

Întinsă pe 267.000 ha, zona proiectului este a doua arie protejată ca mărime din țară după Delta Dunării, incluzând Podișul Târnavelor și Podișul Hârtibaciului, dominate de dealuri și coline, nu mai înalte de 900 m, văi, terase și lunci. Zona este extrem de bogată în biodiversitate, fiind casă pentru specii de mamifere, păsări, reptile, amfibieni, plante, specii protejate de pești și fluturi.

Provocarea de a demonstra că este posibil un management model pentru această zonă, bazat pe o colaborare între instituții și ONGuri, alături de administrația oficială a situului, s-a concretizat în cea mai amplă inițiativă WWF din zona central-estică a Europei, din punctul de vedere al acoperirii geografice.

Proiectul POS Hârtibaciu este un model de parteneriat cu societatea civilă, de implicare activă a factorilor-cheie direct interesați și de găsire a unor soluții optime pentru zonă, împreună cu oamenii, pentru ei și pentru natură.

Până în 2020, WWF va lucra în zonă urmărind menținerea stării de conservare favorabilă a speciilor și habitatelor de interes comunitar și național din zona Hârtibaciu - Târnavă Mare - Olt, asigurându-se cadrul necesar pentru o utilizare durabilă a resurselor naturale ca bază de dezvoltare pentru comunitățile locale.

Proiectul este implementat în zona Podișul Hârtibaciului, Târnavă Mare, Olt, acoperind trei județe: Brașov, Sibiu și Mureș.

„Cea mai mare provocare atunci când lucrezi cu comunitățile este procesul de creare și implementare a unei viziuni de dezvoltare, mai ales dacă aceasta se dorește a fi bazată pe un echilibru între necesitățile omului și cele ale naturii. Energia și motivația de a facilita acest proces prin proiectele WWF o găsesc atunci când îmi dau seama că oamenii, de fapt, iubesc natura, iar rolul nostru este cheie în stimularea proceselor participative de luare a deciziilor care, pe de o parte duc la o mai bună înțelegere asupra responsabilităților fiecărui actor local și, pe de altă parte, arată că împreună se poate.”

Monia Martini, Manager proiect Economie Verde

ÎMPREUNĂ PENTRU PLANETĂ

Pe 2 aprilie 2012 am primit un mesaj pe adresa de email a organizației: „Locuiesc în Bistrița, jud. Bistrița Năsăud, am 10 ani și sunt elevă în clasa a-III-a la SC.GEN.Nr.(..). Am fost aseară la *Earth Hour* și am fost foarte impresionată de tot. Iubesc natura și tot ce ne înconjoară și as vrea să fac parte și eu din WWF pentru a contribui la salvarea planetei”.

Mica autoare a mesajului a înțeles că *Earth Hour* nu este numai un eveniment cu ocazia căruia stingem lumina și nici măcar doar un eveniment dedicat pământului. *Earth Hour* a devenit o sărbătoare a comunității. O dată pe an, avem șansa să comunicăm pe o platformă globală de 2 miliarde de oameni preocupați de soarta planetei și a resurselor, să devenim uniți, mai întâi la nivel de simbol, apoi la nivel de acțiune și chiar la nivelul concepției asupra lumii în care trăim. Campaniile WWF pun în legătură mii de oameni preocupați de soarta mediului înconjurător din România, pregătiți să facă parte dintr-o schimbare în bine, pe care o putem genera numai împreună.

POVESTEA DIN SPATELE STINSULUI LUMINII

WWW.ORA-PAMANTULUI.RO

În 2012 comunitatea de susținători WWF a făcut mai mult decât să stingă lumina pentru o oră: a oprit o lege care ar fi distrus pădurile din România, a strigat către autorități atunci când primul urs monitorizat de noi a fost braconat, a crescut faima unei expoziții care arată frumusețea sălbăciei din România, a semnat petiții care au păstrat legea de partea naturii.

Cu doar câțiva ani în urmă, Earth Hour era o idee destul de exotica în România. La WWF, în timp ce ne luptam cu burocrăția pentru a face cunoscut evenimentul în rândul instituțiilor, ne motivam cu povești și imagini de la Sidney, unde 2 milioane de oameni au stins lumina pe 31 martie 2007 și au pornit un *fenomen global*. Pe internet circulau imagini cu cele mai cunoscute clădiri în întuneric, picnicuri în familie la lumina lumânării, concerte unplugged susținute de trupe mari. În 2011, de Earth Hour, Sidney a primit cadou piste noi pentru biciclete, iluminat economic pe toate străzile și în toate parcurile și o centrală de trigenerare.

Azi, 6 din 10 români au auzit de Earth Hour și 60 de orașe organizează în fiecare an evenimente dedicate momentului. Asociații și instituții culturale din toată țara, cluburi de bicicliști, grădinițe, școli, astrocluburi, cu toții sărbătoresc an de an. *Earth Hour a devenit tradiție*. În București se sting luminile clădirilor emblematic, iar Palatul Parlamentului a renunțat de ceva timp la iluminatul exterior pe toată durata nopții.

În 2012 WWF-România a lansat Competiția pentru Capitala Earth Hour, pentru a crește nivelul implicării orașelor în problemele de mediu actuale. Bistrița a fost Capitala Earth Hour 2012, titlu pe care l-a câștigat în două etape: o evaluare riguroasă a performanțelor în domeniul mediului înconjurător, etapă în care a concurat alături de alte 19 orașe; apoi, într-o finală demnă de Guinness Book, bistrițenii au strâns aproape 17 tone de PET-uri în 8 ore, în centrul orașului, mai mult decât ieșenii și timișorenii, și ei finaliști.

Prin adjudecarea titlului, Bistrița a avut privilegiul de a organiza evenimentul oficial de pe 31 martie, prilej cu care primarul municipiului a lansat o provocare: blocul care va înregistra cel mai redus consum de apă pe parcursul a 6 luni de zile urma să beneficieze din partea primăriei de proiectarea, amenajarea și dotarea spațiului verde aferent, precum și de scutirea persoanelor fizice din blocul respectiv de la plata impozitului pe locuință pentru 2013. S-au înscris 12 asociații, iar câștigătorii și-au adjudecat premiul, demonstrând astfel că Earth Hour poate fi în fiecare zi.

Împreună am oprit de patru ori modificarea Codului Silvic

Noul Cod Silvic inițiat în octombrie 2011 de către un grup de parlamentari risca să creeze cadrul legal pentru degradarea pădurilor din România, prin permiterea exploatarea lor din considerente strict economice, ignorându-se rolul de protecție și impactul social și de mediu pe care l-ar fi produs noua lege.

WWF-România a depus amendamente și comentarii referitoare la anumite articole din lege, nocive sau chiar devastatoare pentru pădurile din țara noastră care acoperă o suprafață mai mică decât media recomandată la nivel european.

120.000
DE PRIETENI AI NATURII

Le-am trimis atunci parlamentarilor și instituțiilor de resort câteva mii de scrisori și mesaje în care le-am cerut să se gândească la bunăstarea noastră, a cetățenilor și să ceară astfel retrimiteră legii în Comisia de specialitate, unde să capete o formă acceptabilă pentru noi toți. Cu mesajele noastre am blocat câteva căsuțe de email și de telefon și am atras atenția presei. Am reușit să retrimitem legea în Comisia de specialitate și, în final, să obținem includerea amendamentelor WWF care au reintrodus, practic, în lege principiile de gospodărire durabilă a pădurii.

Cu toate acestea, rămânem vigilenți și urmărim îndeaproape activitatea autorităților, pentru ca orice inițiativă de natură să slăbească legislația să nu rămână fără răspuns.

Caravana Apei

Apa este vitală. Oamenii o folosesc pentru consum, transport, electricitate, agricultură și recreere. Dar, odată cu explozia demografică în secolul XX, consumul de apă a crescut de 6 ori. Astăzi, 1,1 miliarde de oameni nu au acces la apă și 2,6 miliarde nu au parte de servicii sanitare adecvate. Cu toate acestea, criza apei nu se limitează numai la nivelul oamenilor, ci se extinde și afectează și mediul înconjurător, afectând bunăstarea și șansele noastre de supraviețuire. Despre toate acestea am vorbit cu cei pe care i-am întâlnit de-a lungul Caravanei Apei.

Timp de două săptămâni, în luna iulie 2012, Caravana Apei a străbătut 7 localități din România: București, Galați, Tulcea, Mahmudia, Corabia, Craiova și Drobeta Turnu-Severin.

Scopul caravanei a fost de a distribui mesajele noastre prin instrumente interactive, ușor de folosit și de transportat: un filtru care arată procesul natural de purificare a apei, quizz-uri, labirinturi în care peștii își croiesc drum printre apele poluate și multe alte materiale educative.

Provocarea pentru noi nu e doar să construim mesaje și campanii pe care să le lansăm către public, ci să facem astfel încât mesajele noastre să ajungă la oameni, să îi provoace și să îi motiveze îndeajuns încât să se alieze cu noi, în schimbarea pe care le-o propunem. De aceea nu măsurăm succesul numai prin aparițiile în presă sau numărul de click-uri. Știm că am reușit atunci când generăm un dialog cu și între susținătorii, aliații, dar și opozanții noștri. O conversație în societate, care să constituie un motor pentru schimbare.

Pentru WWF și oricare alt ONG din lume, presiunea publică e cea mai puternică armă pe care o poate avea pentru a-și duce misiunea la bun sfârșit. Guvernele au la dispoziție legile, iar companiile dispun de resurse financiare considerabile. Noi ne bazăm în primul rând pe puterea oamenilor, or asta presupune comunicare continuă.

Ioana Bețianu, Coordonator comunicare

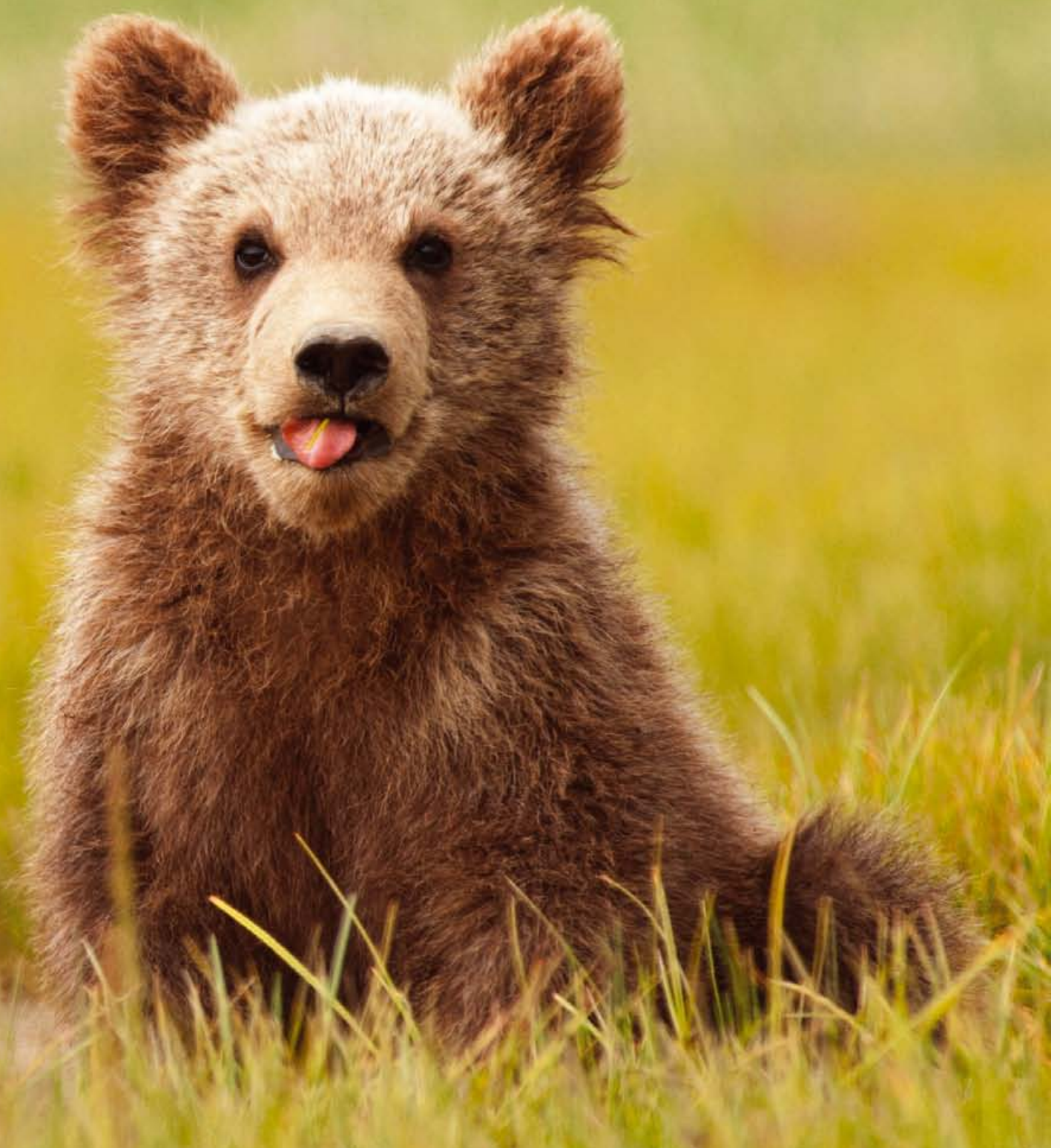
DE CE AM ALES SĂ FIU PRIETENUL URȘILOR BRUNI?

„A fost odată ca niciodată, la noi în țară, tati, un animal așa cum vezi tu în desene animate. Se numea ursul brun și trăia la noi la munte... Poate că m-am implicat pentru că nu vreau să le spun copiilor mei niciodată această poveste. Cred că, realist vorbind, este suma între o întâmplare fericită + sistemul de plată + avalanșa mediatică de mesaje negative împotriva urșilor + faptul că WWF are unul dintre cele mai bine realizate logouri din lume, iar eu voiam un abțibild.

Cred că urșii bruni merită mai mult decât să ne mutăm în casele lor și apoi să îi sacrificăm pentru că ne mănâncă din gunoi. Cred că urșii sunt niște animale superbe, a căror imagine a fost în mod fals pătată în mass-media și acest lucru ar trebui schimbat.

Sistemul de plată m-a impresionat într-un mod pozitiv. Este prima organizație pe care o cunosc, de la noi, care a implementat acest *sistem de donații*. Mi-a dat sentimentul de siguranță și seriozitate.”

Alexandru Vasile susține lunar proiectele WWF pentru protejarea urșilor bruni și pădurilor din România

SCHIMBĂM LUMEA ÎMPREUNĂ

Misiunea WWF este aceea de a stopa degradarea mediului înconjurător și de a construi un viitor în care oamenii trăiesc în armonie cu natura. În întreaga lume, peste 5 milioane de susținători sunt alături de WWF în atingerea acestui obiectiv îndrăzneț, în beneficiul oamenilor și al naturii.

JOBS.WWF.RO

Fiecare persoană care adoptă, simbolic, un urs, fiecare persoană care donează, lunar, o sumă (modică) sau donează timp pentru a ne susține voluntar, fiecare persoană care semnează o petiție, susține un eveniment sau iese în stradă pentru a protesta împotriva distrugerii naturii, este un partener extrem de important pentru WWF.

În 2012, peste 2.580 de prieteni ai WWF au ales să susțină financiar protejarea naturii din România. Suma colectată, 285.604,60 RON, a contribuit la activitățile WWF de protejare a urșilor bruni și pădurilor din România.

Există trei mecanisme care permit persoanelor fizice să se implice financiar în susținerea activității noastre.

1. Donațiile lunare

Începând cu luna iunie 2012, există și în România mecanismul care permite unei persoane fizice să doneze lunar o sumă fixă către o organizație neguvernamentală: *debitul direct*. Este o procedură foarte simplă și transparentă, care presupune semnarea unui formular bancar, alegerea unei sume și date la care contul să fie debitat automat, lunar.

324 de prieteni s-au alăturat comunității WWF în perioada iunie – decembrie 2012, contribuind la protejarea naturii, prin donații lunare.

WWF este prima organizație din țară care a început implementarea unui program de debit direct, prin metoda dialogului direct. O echipă entuziastă de Ambasadori Panda este prezentă permanent în diferite locuri din București și discută cu trecătorii despre cum pot salva urșii bruni contribuind, lunar, chiar și cu mai puțin de 1 leu pe zi.

Vrei să fii Ambasador Panda și să ai oportunitatea să schimbi lumea în fiecare zi? Află detaliile pe jobs.wwf.ro

Pentru a afla mai multe despre cum poți sprijini organizația prin debit direct, vizitează secțiunea Debit direct de pe site-ul www.wwf.ro

Programul de donații prin debit direct este o inițiativă a Asociației pentru Relații Comunitare.

2. Donații online

Campania „**Adoptă un urs**” a fost lansată în decembrie 2010. Mii de persoane s-au alăturat de atunci campaniei și au adoptat, simbolic, un urs. În 2012, 783 de prieteni au adoptat un ursuleț, simbol al implicării lor în protejarea urșilor adevărați, care trăiesc pădure.

Cum poți să adopți un urs? Găsești toate detaliile pe www.adoptaunurs.ro

3. Prevederea 2%

În 2012, WWF a continuat campania „**2% pentru ursul brun**”. Această prevedere permite fiecărei persoane care realizează venituri impozabile în România să redirecționeze 2% din impozitul pe venit către susținerea unei cauze în care crede. Nu există costuri suplimentare, cei 2% fiind redirecționați din impozitul pe venit pe care oricine îl plătește statului.

Peste 1.800 de prieteni s-au alăturat în 2012 campaniei 2% pentru ursul brun. Informații despre campanie sunt disponibile pe www.wwfdoilasuta.ro

Mulțumim tuturor celor care donează pentru protejarea naturii din România și împreună cu care schimbăm lumea, zi de zi!

Pentru că îți faci prieteni și creezi o comunitate de oameni dedicați cauzei în care crezi. Pentru că înveți permanent, oferi oportunități și învingi prejudecăți. Pentru că nu este despre cum „să ceri bani”, ci despre omenie, bunătate, determinare și convingerea că schimbarea stă în puterea noastră. Despre cum să te implici și să îi convingi pe cât mai mulți să o facă. Despre relația pe termen lung pe care o construiești cu prieteni. Despre forța și motivarea pe care le primești atunci când intri în contact cu persoane care cred în puterea lor de a schimba în bine lumea în care trăim. De-asta-i cool să fii fundraiser.

Dana Carataș, Coordonator Fundraising

© WWF - ROMANIA

PARTENERIAȚE PENTRU NATURĂ

Criza economică ne-a arătat că resursele noastre sunt finite. Problema resurselor naturale, în special a apei, se acutizează și este tot mai prezentă pe lista discuțiilor legate de economie și de viitor. Defrișările masive, poluarea, deșeurile, schimbările climatice sunt semne ale unui declin ecologic și obstacol în calea unei afaceri solide, cu viață lungă. Multe dintre problemele de mediu intens abordate în rândul specialiștilor în domeniu, inclusiv accesul la anumite resurse naturale, sunt prea puțin dezbătute în mediul de business. Companiile trebuie să se gândească la impactul social și de mediu al propriilor acțiuni pentru că profitul, ca unic rezultat pozitiv al unei afaceri, nu mai este suficient.

DE CE LUCRĂM CU SECTORUL DE AFACERI

Schimbarea practicilor de afaceri nesustenabile este esențială pentru a face progrese reale în combaterea schimbărilor climatice, diversificarea surselor de energie curată și utilizarea responsabilă a resurselor naturale.

Totodată, în lumea din ce în ce mai competitivă în care trăim, consumatorii, angajații, acționarii și membrii comunităților le cer companiilor să demonstreze că folosesc practici de mediu solide și manifestă responsabilitate corporativă. Prin construirea unor parteneriate ambițioase cu sectorul privat, WWF susține companiile să își schimbe modul în care fac afaceri, să își reducă amprenta ecologică și să încurajeze schimbarea și soluțiile inovatoare.

Lafarge - Ambiții pentru următoarea decadă

La nivel global, Lafarge și WWF lucrează de mai mult de 10 ani pe probleme precum: combaterea și atenuarea schimbărilor climatice, amprenta asupra apei, conservarea biodiversității, construcțiile durabile sau poluanții persistenți.

În 2012, pentru a avea un impact net pozitiv asupra societății, *Lafarge a lansat Ambițiile de Dezvoltare Durabilă pentru 2020*, un set de angajamente de mediu mai ferme pentru biodiversitate, emisii de carbon, apă sau combustibili alternativi.

În 2012, Lafarge România a devenit partner al conferinței internaționale *Business, Water and Wetlands* (Afaceri, apă și zone umede) organizată de WWF în contextul derulării la București a Conferinței internaționale Ramsar. Dezbateră a urmărit rolul sectorului privat în administrarea resurselor de apă și în reducerea impactului negativ asupra zonelor umede, în condițiile în care, la nivel global, riscurile cu care se confruntă mediul de afaceri din cauza crizei de apă sunt din ce în ce mai mari.

Totodată, delegații Ramsar au avut ocazia de a participa la o vizită în *zona Mătăsaru, pe râul Argeș*, unde Lafarge România, împreună cu WWF implementează proiectul *Zona Mătăsaru – O nouă viață pe malul râului Argeș* - un model de reconstrucție ecologică și conservare a biodiversității pe o suprafață de 100 ha.

Garanti Bank - pentru o Românie sălbatică

Parteneriatul dintre Garanti Bank și WWF-România a fost inițiat în 2010, prin lansarea cardului WWF Bonus Card, primul card de afinitate eco de pe piața bancară din România, un instrument util celor care doresc să contribuie la protejarea mediului înconjurător din România și să susțină proiectele WWF.

În 2012, WWF și Garanti Bank au continuat turneul național al expoziției fotografice *România Sălbatică*, ce include 50 de fotografii realizate de Dan Dinu cu imagini spectaculoase din toate parcurile naționale ale României. În 2012 expoziția a poposit timp de două săptămâni la Brașov, Iași, Craiova, Cluj-Napoca și Sibiu.

Trend Consult Group - împreună pentru leadership sustenabil

În 2012, WWF a inițiat parteneriatul cu firma de consultanță și training Trend Consult Group. Cele două organizații și-au propus să pună bazele primului program de leadership sustenabil din România. Totodată, de-a lungul anului, Trend Consult Group a susținut organizația WWF prin servicii de training pro bono.

Să lucrezi cu companiile e o provocare continuă, pentru care ai nevoie de o abordare de 360 de grade, ce trebuie să ia în considerare toate elementele ce țin de viața unei companii și impactul ei asupra mediului: politici, angajați, consumatori, produse, lanț de distribuție sau consumul de resurse naturale.

Dezvoltăm parteneriate cu companiile pentru că avem convingerea că aceasta este modalitatea prin care putem influența într-un mod pozitiv practicile de business. Cu pași mari sau, uneori, mai mici, încercăm să schimbăm mediul de afaceri și să le arătăm companiilor că singura cale de a avea un business profitabil pe termen lung este cea a sustenabilității. În acest demers ne bazăm și pe consumatori, care prin alegerile lor de zi cu zi pot încuraja practicile și produsele prietenoase cu mediul.

Ioana Bușilă, Coordonator Corporate Relations

T WWF / CANON - RICHARD STONEHOUSE

Retailer Scorecard: Suntem ceea ce mâncăm, dar ce ni se oferă să mâncăm?

În iunie 2012, am lansat în premieră un raport privind *performanța de mediu* pe piața de *retail* FMCG din România. Am vrut să aflăm, în procente, cât de responsabile sunt supermarketurile și supermarketurile din România și cât se preocupă de bunăstarea consumatorilor, adică cei care le asigură veniturile. Am căutat să aflăm cât de generoasă e oferta de produse certificate ecologic și la câte produse autohtone avem acces.

Am analizat șase sectoare din care provine un mare impact asupra mediului și societății: pește, produse lactate, legume și fructe, produse din hârtie, detergenți și, separat, politicile de mediu. Cele două instrumente de cercetare la care am apelat au fost fișa de observație, completată de echipa WWF în magazine și un chestionar aplicat companiilor, scorul total fiind egal cu suma scorurilor obținute prin fiecare metodă.

Niciun retailer dintre cei 10 analizați nu a reușit să obțină 50% din scorul maxim.

Procentul cel mai mare a fost obținut de Mega Image (42,92%), urmat de Billa (39,11%), Lidl (33,63%), Kaufland (28,18%), Auchan (17,26%), Carrefour (17,17%), Cora (15,38%), Real (13,89%), Profi (10,54%) și Penny Market (8,57%).

SUȚINĂTORI WWF-ROMÂNIA

AMBASADORI

▪ Ada Condeescu	▪ Alex Găvan	▪ Șerban Copoț
▪ Bogdan Olteanu	▪ Dani Oțil	▪ Alexandru Tomescu
▪ Bogdan Dumitrache		

SUȚINĂTORI CORPORATE

▪ Lafarge	▪ IKEA	▪ Oxygen PR
▪ Garanti Bank	▪ Headvertising	▪ Syncro Soft SRL
▪ Trend Consult Group	▪ Ipsos	

PARTENERI MEDIA

▪ Antena 3	▪ Cariere	▪ Blogunteer
▪ Europa FM	▪ Bio Planet	▪ Photolife
▪ Mail Agent	▪ BIG Explorer	
▪ Think Outside the Box	▪ Terra Magazin	

PARTENERI NEGVERNAMENTALI

▪ Asociația Administrațiilor de Arie Naturale Protejate	▪ Asociația Ivan Patzaichin - Mila 23	▪ Peace Corps România
▪ Asociația de Ecoturism din România	▪ Asociația Zărand	▪ Romania Green Building Council
▪ Asociația pentru Conservarea Valorilor Naturii	▪ Centrul de Ecologie și Turism Maramureș	▪ Sighișoara Durabilă
▪ Asociația pentru Relații Comunitare	▪ Coaliția de Mediu	▪ Societatea Astronomică Română de Meteor
▪ Asociația Euroland Banat	▪ Federația Coaliția Natura 2000	▪ Societatea Ornitologică Română
▪ Asociația Ecotur Sibiu	▪ Fundația ADEPT	▪ Star Education
▪ Asociația Ecouri Verzi	▪ Fundația MAVA	▪ Transmont Făgăraș
▪ Asociația Grupul Milvus	▪ Fundația Mihai Eminescu Trust	▪ WWF Austria
▪ Asociația pentru Certificare Forestieră	▪ Fundația pentru Parteneriat	▪ WWF Belgia
▪ Asociația pentru Conservarea Diversității Biologice	▪ Fundația ProPark	▪ WWF Elveția
▪ Asociația Salvați Dunărea și Delta	▪ Greeninitiative	▪ WWF Germania
	▪ Organizația Națională Cercetășii României	▪ WWF Ungaria
	▪ OSUBB	

AUTORITĂȚI, MEDIU DIPLOMATIC ȘI DE AFACERI

▪ Academia Română	▪ Ministerul Mediului și Pădurilor
▪ Administrația Rezervației Biosferei Delta Dunării	▪ Muzeul Maramureșului
▪ Agenția de Mediu a Țării Galilor, Marea Britanie	▪ Ocolul Silvic Pădurile Șincii
▪ Administrația Națională Apele Române	▪ Ocolul Silvic Privat Baraolt
▪ Agenția de Mediu Austria	▪ Ocolul Silvic Teregova
▪ Agenția Națională pentru Protecția Mediului	▪ Oficiul Marshal din Warmia & Voievodatul Mazury, Polonia
▪ Agenția pentru Protecția Mediului Giurgiu	▪ PACT- Parteneriat pentru Acțiune Comunitară și Transformare
▪ Agenția pentru Protecția Mediului Mehedinți	▪ Parcul Natural Grădiștea Muncelului – Cioclovina
▪ Agenția pentru Dezvoltare din Savinja, Slovenia	▪ Parcul Natural Persina, Bulgaria
▪ Agenția pentru Protecția Mediului Călărași	▪ Parcul Natural Porțile de Fier
▪ Agenția pentru Protecția Mediului Olt	▪ Parcul Natural Munții Maramureșului
▪ Agenția pentru Protecția Mediului Teleorman	▪ Parcul Național Cheile Nerei – Beușnița
▪ Agenția Regională pentru Protecția Mediului Sibiu Regiunea 7 Centru	▪ Parcul Național Defileul Jiului
▪ Asociația Camera 4	▪ Parcul Național Djerdap, Serbia
▪ Ambasada Statelor Unite ale Americii	▪ Parcul Național Domogled, Valea Cernei
▪ Biotools SRL	▪ Parcul Național Donau, Auen, Austria
▪ Carpathian Network of Protected Areas, Unit	▪ Parcul Național Retezat
▪ Centrul de Științe Forestiere al Cataloniei, Spania	▪ Parcul Național Semenice, Cheile Carașului
▪ CeRe- Centrul de Resurse pentru Participare Publică	▪ Prefectura Preveza, Grecia
▪ Clubul Copiilor Sighișoara	▪ Primăria Comunei Armeniș, Caraș Severin
▪ Comisia Europeană	▪ Primăria Comunei Băiuț, Maramureș
▪ Consiliul General al Regiunii Côtes d'Armor, Franța	▪ Primăria Gârcov, Olt
▪ Consiliul Județean Giurgiu	▪ Primăria Giuvărăști, Olt
▪ Consiliul Local CA Rosetti	▪ Primăria Groșii Țibleșului, Maramureș
▪ Consiliul Local Sfântu Gheorghe	▪ Primăria Islaz, Teleorman
▪ Direcția Generală pentru Natură, Mediu și Biodiversitate a Regiunii Murcia, Spania	▪ Primăria Mahmudia, Tulcea
▪ Direcția Silvică Caraș-Severin	▪ Provincia Rieti, Italia
▪ Direcția Silvică Călărași	▪ Regia Națională a Pădurilor – Romsilva
▪ Direcția Silvică Federală, Austria	▪ Rewilding Europe
▪ Direcția Silvică Giurgiu	▪ Situl Natura 2000 Munții Țarcu
▪ Direcția Silvică Maramureș	▪ Situl Natura 2000 Nordul Gorjului de Vest
▪ Ecuson Studio	▪ Slovak Union of Nature and Landscape Conservationist
▪ Ferma piscicolă Ciocănești Piscicola SRL	▪ State Nature Conservancy, Slovakia
▪ Ferma piscicolă SC Piscicola SA Călărași (Iezer) Geoparcul Dinozaurilor – Țara Hațegului	▪ Universitatea București
▪ Ferma Rotunda, sat Izvoarele (SC Mediator Trans SRL)	▪ Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca
▪ Fundația ERSTE	▪ Universitatea Olomouc, Republica Cehă
▪ Geoparcul Platoul Mehedinți	
▪ Instituția Prefectului Județul Giurgiu	
▪ Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice	
▪ Institutul de Cercetari Eco-Muzeale Tulcea	
▪ Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Delta Dunării	

MULȚUMIRI SPECIALE

Claudia Blagu, Dan Dinu, Doru Oprișan, Daniel Petrescu, Helmut Ignat, Ovidiu Mihuț, Alexandru Spineanu, Laszlo Potozky, Silviu Chiriac

ECHIPA NOASTRĂ

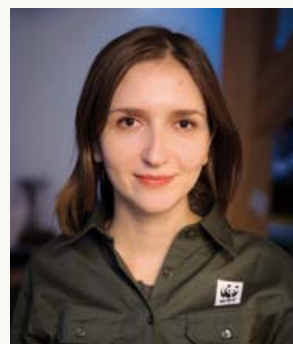
Luminița Tănăsie
Director de program
(concediu de maternitate)

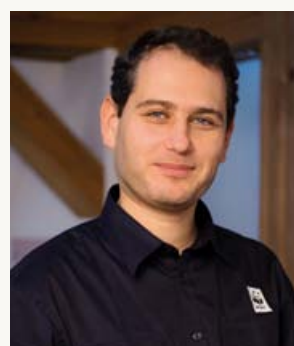
Magor Csibi
Director de program

Orieta Hulea
Director regional de conservare

Mariana Pascu
Manager regional resurse umane

Cristian Tetelea
Coordonator proiecte bazinul Dunării

Cristina Munteanu
Expert specii

Iulia Puiu
Specialist ape dulci

Camelia Ionescu
Specialist ape dulci

Cristian Mititelu-Răileanu
Specialist proiect Rewilding Europe

George Caracș
Asistent proiect ape dulci

Alexandra Panait
Ambasador al sturionilor

Costel Bucur
Coordonator Regional Programe-Carpați,
Păduri și Arie Protejate

Florentina Florescu
Coordonator proiect Natura 2000

Maria Mihul
Specialist politici de biodiversitate

Cristian-Remus Papp
Coordonator regional arie protejate
și coridoare ecologice

Carmen Pădurean
Asistent proiect arie protejate

Antoanela Costea
Asistent proiecte arie protejate

Mihaela Nechifor
Specialist achiziții

Adrian Hăgătiș
Coordonator proiect Rewilding
Europe- Carpații Meridionali

Edit Pop
Coordonator proiect Maramureș

Alexandra Pușcaș
Asistent program Maramureș

Radu Vlad
Coordonator program păduri

Radu Melu
Specialist forestier

Erika Stanciu
Specialist forestier

Marius Turtică
Specialist forestier

Marius Berchi
Specialist proiect Rewilding Europe

Alexandru Bulacu
Specialist proiect Rewilding Europe

Adrian Grancea
Specialist proiect Rewilding Europe

Cosmina Răescu
Specialist proiect Rewilding Europe

Raluca Dan
Coordonator Politici

Monia Martini
Manager proiect Economie verde

Diana Popa
Hydropower & Navigation Campaigner

Cătălina Murariu
Coordonator Program Educație

Marco Rufolo-Roger
Intern educație pentru dezvoltare durabilă

Roxana Șchiopu
Regional Public Fundraiser

Dana Carataș
Coordonator strângere de fonduri

Roxana Ilie
Asistent strângere de fonduri

Balint Salyik
Coordonator strângere de fonduri prin dialog direct (până în noiembrie 2012)

Anca Ciobanu
Coordonator strângere de fonduri prin dialog direct (din noiembrie 2012)

Ioana Bețianu
Coordonator comunicare

Mara Cazacu
Specialist comunicare

Ioana Cenușă
Specialist comunicare

Anca Georgescu
Specialist comunicare

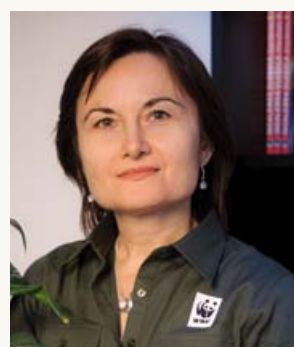
Alina Alexa
Specialist comunicare

Ioana Bușilă
Coordonator Corporate Relations

Monica Brătescu
Specialist Corporate Relations

Anișoara Cișmașu
Manager financiar și administrativ

Florentina Gheorghiu
Asistent administrativ

Raluca Nica
Specialist financiar

Laura Gheorghiu
Specialist financiar

Echipa WWF-România e completată de 500 de voluntari din toată țara, care ne ajută să ne îndeplinim misiunea.

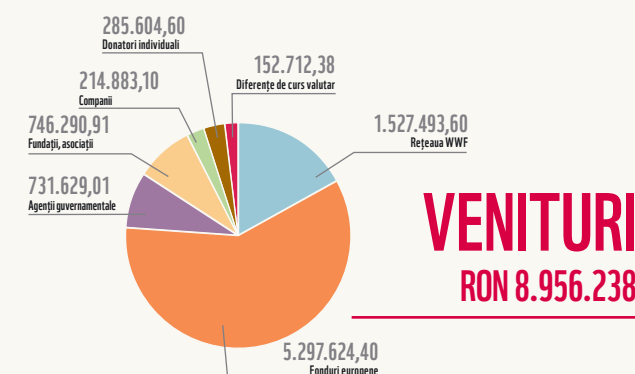

INFORMAȚII FINANCIARE

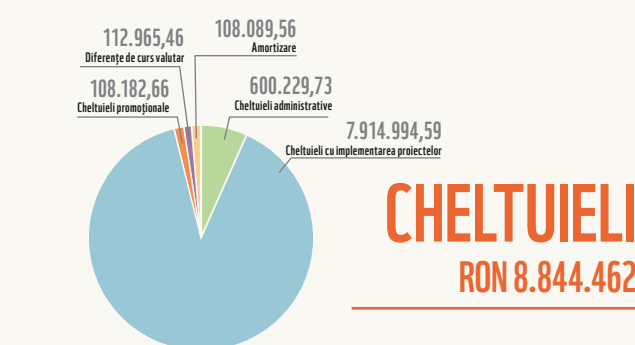
Situațiile financiare pentru anul încheiat la 31 decembrie 2012 ale Asociației WWF-Programul Dunăre-Carpați România au fost auditate de Pricewaterhouse Coopers Audit SRL.

Venituri	RON
AM București	3.407.998,56
Lafarge România	71.612,20
Garanti Bank România	143.270,90
Prevederea 2%	90.939,97
Coaliția ONG	3.503,92
Donatori individuali	194.664,63
Fundația pentru parteneriat	40.900,00
Alfred Toepfel Foundation	41.752,11
UNEP	50.029,30
UE	2.571.225,55
ERSTE Foundation	612.167,38
MAVA Foundation	121.368,93
Rewilding Europe	47.967,50
Coca Cola	270.451,98
IKEA	160.240,33
WWF Austria	33.008,80
WWF Belgia	30.266,63
WWF Germania	238.846,93
WWF Internațional	673.310,00
Diferențe de curs valutar	152.712,38
Total	8.956.238,00

Venituri încasate în 2011 pentru 2012	1.055.885,31
Venituri încasate în 2012	7.900.352,69
Total	8.956.238,00

Venituri	RON
Rețeaua WWF	1.527.493,60
Fonduri europene	5.297.624,40
Agenții guvernamentale	731.629,01
Fundații, asociații	746.290,91
Companii	214.883,10
Donatori individuali	285.604,60
Diferențe de curs valutar	152.712,38
Total	8.956.238,00

Cheltuieli	RON
Cheltuieli administrative	600.229,73
Cheltuieli cu implementarea proiectelor	7.914.994,59
Cheltuieli promoționale	108.182,66
Diferențe de curs valutar	112.965,46
Amortizare	108.089,56
Total	8.844.462,00
Venituri totale	8.956.238,00
Cheltuieli totale	8.844.462,00
Excedent pentru proiecte de conservare	111.776,00

WWF ÎN CIFRE

100%
HÂRTIE
RECICLATĂ

1961

WWF a fost fondat
în 1961

+100

WWF își desfășoară
activitatea în peste 100
de țări de pe 5 continente

+5

WWF are peste 5 milioane
de susținători

+5.000

WWF are peste 5.000
de angajați în toată lumea

De ce existăm

Pentru a stopa degradarea mediului înconjurător și pentru a
construi un viitor în care oamenii trăiesc în armonie cu natura.

www.wwf.ro
www.facebook.com/WWFRomania

WWF- România

Str. Ioan Vodă Caragea nr.26A, sector 1, București, România

Tel: 021 317 49 96

Fax: 021 317 49 97

Email: office@wwfdep.ro

© 1986 simbolul Panda WWF- World Wide Fund for Nature, WWF este Marcă Înregistrată WWF.